

När döden knackar på

Av

Jonathan Knappe

Slutversion
Jonathan Knappe

Mail - h10jonkn@du.se
Jonathan.knappe@yahoo.com
Mobil - 0734132502

1 INT. SJUKHUS - DAG

En lång korridor och två hissar. Korridoren har ljusblå väggar. Ett flertal dörrar syns på båda sidorna av korridoren.

Båda hissarna öppnas samtidigt och en LÄKARE kliver ut ur ena hissen och börjar gå i korridoren. Läkaren har på sig en lång vit rock, blå sjukhuskläder och ett stetoskop runt sin hals. I sin hand har han en pärm.

2 INT. SJUKHUSRUM - DAG

Läkaren öppnar en dörr till ett rum och går in. Ljudet av sjukhusutrustning och maskiner hörs och syns i bakgrunden. Rummet har ljusgula väggar med vita gardiner, och en klocka. I fönsterbrädan står det blommor och en lampa. Bredvid finns en sjuksäng, en fåtölj och ett nattduksbord. I rummet finns också en toalettdörr.

I sjukhussängen ligger GUNNAR, 57. Han har vitt hår, och är klädd i sjukhuskläder.

LÄKAREN

Hej! Hur är det med dig idag?

GUNNAR

Jadu...vad spelar det för roll?
Jag är ju fortfarande döende...om
ni inte hittat ett sätt att bota
mig? Det är ju trots allt 2012,
inte medeltiden.

LÄKAREN

(Ställd)

Ö nej alltså...tyvärr är
spridningen av cancern för stor i
bukspottkörteln...det finns inget
mer vi kan göra...jag är
verkligen ledsen.

Gunnars ögon spänns upp och han börjar dra sina händer genom sitt hår, sedan börjar han klia sig.

GUNNAR

Hur...hur långt har jag kvar
då?...Ingenting? Ingen operation
eller något som kan
hjälpa...snälla...jag vill ju för
fan inte dö fattar du väl?!

Läkaren tittar ner i sin pärm och börjar bläddra.

LÄKAREN

Jag förstår din frustration. Men
en operation skulle inte hjälpa,

(MER)

(FORTSÄTTNING)

LÄKAREN (forts)
spridningen är för stor...det är
svårt att uppskatta hur lång tid
du har kvar...två till fyra
veckor kanske. Cancer kan slå om
från bra till dåligt vilken
sekund som helst. Så det är svårt
att veta exakt...de senaste
veckorna har ingen hälsat på dig.
Vill du att jag ska kontakta din
familj eller vänner?

GUNNAR
Jag har inga...ingen...

LÄKAREN
Okej..ingen alls? Om du vill kan
vi prata en stund om vad du
känner?

GUNNAR
Är du döende?

LÄKAREN
Nej...det är jag inte...men...

GUNNAR
Då har vi inget att prata om...
jag har fått nog av er läkare för
idag...förlåt, men jag klarar
inte mera nu.

Gunnar tittar på läkaren som står tyst. Läkaren går ut
från rummet och stänger dörren.

3 INT. BRANDSTATION - DAG

LUCAS, 25, sitter och intervjuar en brandman vid ett bord.
Lucas är lite mullig, har brunt hår, skägg, samt är klädd
i en svart rock. Brandmannen är klädd i sin uniform och
har en brandhjälm på sitt huvud. I bakgrunden syns en
brandbil, massa skåp och en stolpe.

På bordet ligger en högtalare och Lucas skriver i sitt
anteckningsblock samtidigt som han lyssnar och nickar mot
brandmannen. Efter en stund reser sig båda upp och skakar
hand.

4 INT. SJUKHUSRUM - NATT

Gunnar ligger i sin sjukhussäng. Bredvid honom på
nattduksbordet står en radio som han lyssnar på med låg
volym. Lampan på fönsterkanten är tänd. Smattrande ljud
från regnet hörs. Regndroppar rinner ner för fönstret, man
ser Gunnars spegelbild reflekteras. Gunnar ökar trycket på

(FORTSÄTTNING)

morfinet till sin kropp och ler, sedan höjer han volymen på radiobandspelaren.

RADIOPROGRAMLEDAREN
(Ur/via radiobandspelarens
högtalare)
Okej gott folk. Ni vet vad det är
dags för
nu...tanketimmen...tanketimmen
innebär alltså att ni kära
lyssnare får ringa in till oss
och prata om vad som helst...ni
ringer, vi lyssnar...så passa på
att ring nu på numret 105
999...så tar vi ett samtal efter
reklamen.

Gunnar tittar på radion, för att sedan titta på
sjukhustelefonen som hänger på väggen bredvid hans säng.
Han tar telefonen och ringer numret till radion.

5 INTERCUT - TELEFONSAMTAL MELLAN GUNNAR I SJUKHUSRUMMET OCH
PROGRAMLEDAREN I RADIOSTUDION

RADIOPROGRAMLEDAREN
(I telefonen)
Okej, då är vi tillbaka...ja
hallå, detta var tanketimmen, vad
har du på hjärtat?

GUNNAR
(I telefonen)
Hej mitt namn är Gunnar Svensson
och jag är...är....döende...

Det blir tyst en stund.

RADIOPROGRAMLEDAREN
(Förvånad)
Ö oj då...det var tråkigt att
höra...jag vet inte...inte
riktigt vad jag skall
säga...finns det något vi kan
göra?

GUNNAR
Nej tyvärr.

RADIOPROGRAMLEDAREN
Vad är det du har om jag får
fråga?

GUNNAR
Jag vill helst inte prata om det.

RADIOPROGRAMLEDAREN

Okej...men det måste ju finnas en anledning att du ringde in till vårt program...jag kanske inte kan bota dig, men är det något du vill dela med dig om här i sändningen?

GUNNAR

Ö jo jag tänkte...undrade om det kanske var någon som ville umgås med mig dem sista dagarna innan jag försvinner...så att säga.

RADIOPROGRAMLEDAREN

Okej...men dina vänner och familj...eller läkarna, eller sorgerådgivare på sjukhuset då?

GUNNAR

Jag har inga vänner eller familj. och de där stela jävla läkarna och sorgerådgivare går inte att prata med...Försöker trycka på mig de fem stegen och accepterandet att jag skall dö, men det vill jag inte...så det hade varit lite skönt med lite omväxling och prata med någon utanför sjukhuset innan tiden är inne.

RADIOPROGRAMLEDAREN

Okej...förstår...men varför har du ingen familj eller vänner?

GUNNAR

Du, lyssna på mig nu. Jag trodde att jag kunde ringa in hit och dela med mig. Men jag tänker fan inte svara på massa frågor direkt i radion...fan jag skulle aldrig ringt ens...

Gunnar lägger på telefonen och börjar svära, tårar rinner från hans ögon. Han torkar bort tårarna med sin hand.

6

INT. LÄGENHET/SOVRUM - DAG

Lucas ligger och sover på en säng. Han vrider och vänder på sig och ger ifrån sig små ljud. Runt om i rummet ser vi smutsiga kläder ligga på golvet och i sängen. Rummets väggar är ljusgröna. Solljus från ett fönster träffar sängen.

På nattduksbordet står en alarmklocka. I hörnets rum står en stängd brun kartong. Alarmklockan börjar ringa högt.

(FORTSÄTTNING)

Lucas vaknar till. Han är svettig och skriker.

LUCAS
(Skräckslagen)
Nej...

Lucas har rufsigt hår, han stänger av alarmklockan, pustar ut, reser sig från sängen och klär på sig.

7 INT. LÄGENHET/KÖK - DAG

Lucas sitter och äter frukost. Han är klädd i en skjorta och blåa jeans. I bakgrunden syns en hög av disk vid handfatet.

På bordet ligger det en tidning. På framsidan står följande: "Vi minns FELICIA LIDÉN, respekterad och framgångsrik journalist"

Lucas sätter på radion och börjar bläddra bland kanalerna. Till sist väljer han en kanal och börjar lyssna.

RADIOPROGRAMLEDAREN
(Ur/via radiobandspelarens
högtalare)
För er som inte var med oss inatt
och imorse under tanketimmen
tänkte jag nu berätta
höjdpunkten. Igår fick vi ett
samtal från en döende man som
hette Gunnar. Han undrade om det
är någon i Sverige som vill
spenderade de sista dagarna i hans
liv med honom. För er som är
intresserade befinner han sig på
sjukhus här i stan. Mer om detta
efter veckans låt.

Lucas sneglar på radion, sedan han stänger av den. Han dricker upp sitt glas med mjölk.

8 INT. KONTOR - DAG

Lucas stiger ut ur en hiss och går mot sitt skrivbord. På kontorets slitna väggar hänger det massa gamla och nya tidningsrubriker. Lokalen har högt i tak, vissa av lamporna fungerar inte och blinkar. Arbetsplatserna är kubik formade, vissa av platserna är dekorerade. Längst bort i lokalen ser vi ett större kontor med glasväggar.

Lucas sätter sig vid sitt skrivbord och andas ut. Flera av hans kollegor tittar på honom.

Från avstånd kommer chefen STEFAN, 43, gående mot Lucas. Stefan har långt hår, mustasch, och glasögon. Han har på sig en skjorta med hängslen. Stefan stannar upp och skriker.

STEFAN
Lucas Lidén! Vi måste
snacka...kom till mitt kontor nu.

Lucas nickar mot Stefan, reser sig upp och börjar gå mot Stefans kontor.

9 INT. STEFANS KONTOR - DAG

Stefan sätter sig på sin stol vid sitt skrivbord. På andra sidan skrivbordet står en till stol. Lucas kommer in i rummet. På bordet står det en skylt: Stefan Sjögren.

I bakgrunden hör och ser man de andra på kontoret arbeta.

STEFAN
Sitt.

Lucas sätter sig ner. Stolen ger ifrån sig ett gnisslade ljud.

STEFAN (forts)
Vill du vara här?

LUCAS
Ö va? Självlklart.

STEFAN
Det verkar inte så...med tanke på
den senaste artikeln du skrev.

LUCAS
Jag gjorde bara mitt jobb.

STEFAN
Ditt jobb är att lyda mig, och
göra allt för den här
tidningen... inte smutskasta den.

LUCAS
Men jag skrev ju bara sanningen.

Stefan tittar ner på sitt skrivbord och det blir tyst i några sekunder. Han tar upp en penna och pekar på Lucas.

STEFAN
Sanningen är komplicerad...

LUCAS
Jag har utvecklats till en bra
journalist, det vet du...jag gör
(MER)

(FORTSÄTTNING)

LUCAS (forts)
mycket för en bra story. Jag
förtjänar den sista
anställningsplatsen.

STEFAN
Vi får väl se. Men det är ändå
jag som bestämmer och du måste
lyda mina riktlinjer när jag
säger till. Detta är din sista
chans, sumpar du den så får du
sparken, förstår du vad jag
säger?

LUCAS
(rädd)
Ja...ja...Jag är ombord och
förstår. Det kommer inte hända
igen...jag behöver det här jobbet
och pengarna. Jag förtjänar det.

STEFAN
Det märker vi framöver...

Stefan tar en klunk av sin kopp kaffe och lutar sig
tillbaka i sin stol.

STEFAN
Vi behöver en stor artikel som
sträcker ett antal sidor i
tidningen, idéer nu, go.

LUCAS
Nu på direkten?

STEFAN
Ja, eller har du något viktigare
för dig?

LUCAS
Nej...jag...ö... Det var en
gammal man som ringde och sa att
han var döende i radio...och
undrade om det var någon i
Sverige som vill spendera dem
sista dagarna i hans liv med
honom. Det kanske kan vara något?

STEFAN
Mhm...lite desperat för min
smak...men detta, detta är en bra
story för tidningen. Jag vill att
du åker till sjukhuset där han
behandlas och skriver en artikel
om honom.

LUCAS

Alltså...jag gillar inte riktigt sjukhus...du vet med min...jag trodde vi bara brainstormade idéer.

STEFAN

Lucas, livet är hårt. Så är det bara. Jag förstår att du har haft det svårt. Men kom inte hit med dina problem och känslor till arbetsplatsen. En journalist måste vara iskall i alla lägen, du påstår att du är det, bevisa det nu då. Annars kan du ta ditt pick och pack dra på en gång.

LUCAS

Okej, okej...jag gör den.

STEFAN

Nämen vad bra, så skall det låta.

Båda reser sig upp och Lucas lämnar rummet.

10 INT. BIL/UTANFÖR SJUKHUSET - DAG

Lucas kör bil och letar efter parkeringsplats vid sjukhuset.

Han ser ett fåtal journalister som står utanför. Lucas parkerar bilen.

11 EXT. UTANFÖR SJUKHUSET - DAG

Lucas kliver ur bilen och tittar bort mot sjukhuset och journalisterna. Sjukhusingången är lägre än de resterande avdelningar av byggnaden. Bredvid sjukhuset finns en rondell och ett litet skogsområde. Trädens löv har olika färger så som orange, rött, gult och grönt.

Det blåser kraftigt och är molnigt.

Lucas går förbi journalisterna, för att sedan fortsätta in till sjukhuset.

12 INT. SJUKHUS - DAG

Lucas går fram till receptionen där en äldre dam sitter. På en skylt står avdelningar på sjukhuset. Till vänster om receptionen finns en stor väntesal med sittplatser och bord, samt en liten lek- och läshörna.

(FORTSÄTTNING)

LUCAS

Hej, mitt namn är Lucas och jag undrar var Gunnars rum ligger.

DAMEN

Fortsätt rakt fram i korridoren, sen andra dörren till höger. Men förvänta dig inte att han öppnar.

LUCAS

Varför inte?

DAMEN

Gunnar vägrar prata med media. Journalister har kryllat utanför hans dörr efter hans radiosamtal...men nu är besökstiden snart slut, så de flesta har gett upp.

LUCAS

Okej tack, jag tar mina chanser.

Lucas lämnar receptionen och går mot Gunnars rum. I korridoren ser han sjuka patienter. Han stannar upp och svett börjar rinna från hans ansikte, han andas djupt.

13 INT. SJUKHUSRUM - DAG. FLASHBACK

Ett rum och en dörr, ovanför dörren står det 37B på en skylt.

Inne i rummet ligger en äldre kvinna. Bredvid henne sitter Lucas och pratar med henne, och håller hennes hand.

14 INT. SJUKHUS/SJUKHUSRUM - DAG

Lucas går fram och knackar på dörren.

GUNNAR

Vem där?

LUCAS

Hej! Mitt namn är Lucas och jag är...

GUNNAR

Jag vill inte prata något med media, fattar ni trögt? Jag läser inte ens tidningen...

LUCAS

Men jag kommer inte från media.

Det blir tyst en stund innan Gunnar öppnar dörren och kikar ut med sitt huvud.

(FORTSÄTTNING)

GUNNAR

Du ser allt ut som en journalist.

LUCAS

Nej...det är jag inte...jag...

GUNNAR

Bevisa det då...vad jobbar du med?

LUCAS

Ö...jag...är...brandman.

GUNNAR

Vad gör du här då? Ska du inte vara beredd för brand, ditt ljushuvud?

LUCAS

Vi jobbar i skift...jag är ledig.

GUNNAR

Har du inget bättre för dig än att besöka mig på din ledighet då? Flickvän? Vänner?

LUCAS

Äh de kan jag ju träffa när som helst...men dig bara en viss tid...vad säger du?

Gunnar stänger till dörren och det blir tyst.

GUNNAR

Jag var inte riktigt mig själv när jag ringde det där samtalet, jag var hög på morfin.

LUCAS

Jag uppfattade det som ett rop på hjälp och det hade väl varit lite trevligt med sällskap? Snälla låt mig bara få komma in...jag har svårt för sjukhus...börjar bli jävligt nojig här.

Lucas suckar och börja gå fram och tillbaka framför dörren. Fler och fler patienter dyker upp i korridoren. Lucas försöker undvika de passerande patienterna, han bankar på dörren.

Lucas kropp börjar darra och han får uppstötningar. Lucas lutar sig mot dörren och en duns hörs, han glider långsamt ner till marken.

Gunnar öppnar dörren och tittar på Lucas som sitter ner på marken.

(FORTSÄTTNING)

Lucas reser sig upp.

GUNNAR

Okej...men bara en stund tills du har lugnat ner dig.

LUCAS

Tack så mycket.

Lucas kliver in i rummet. Gunnar går med hjälp av en vagn som stöd till sin säng, han lägger sig ner.

GUNNAR

Tjänar man mycket som brandman?

LUCAS

Tillräckligt...men...nog om mig...vad är din historia?

GUNNAR

Min?...Varför så bråttom? Ju mer jag vet, då har jag lättare att förstå mig på dig...hur gammal är du?

LUCAS

25 år.

GUNNAR

Vad ska jag med dig till...du är ju så ung...vi har säkert ingenting gemensamt. Du verkar ha lugnat ner dig nu, du kan gå.

Gunnar pekar med sin hand mot dörren.

LUCAS

Nej...Ö...vänta...Vi har visst något gemensamt.

GUNNAR

Jaså, vadå?

LUCAS

Min...min mamma behandlades och dog i bröstcancer här...Felicia.

GUNNAR

Varför sa du inte det från början bara?

LUCAS

Det är svårt för mig att prata om henne...och jag ville inte att det skulle ta fokus från dig...

GUNNAR

Fokus, från mig? Det där var det dumaste jag någonsin hört...jag hoppas du är smartare när du släcker bränder.

LUCAS

Det är jag, jag lovar. Så vad säger du?. Du kan väl ge mig en chans...testa på..umgå några dagar och se vad som händer. Vad har du att förlora? Jag vet ju som sagt lite vad du går igenom.

Det är tyst, de tittar på varandra.

LUCAS

Nähej, okej...Tack för att du ville träffa mig i alla fall.

Lucas börjar sakta gå mot dörren. Gunnar tittar efter Lucas.

GUNNAR

Vänta...kom tillbaka imorgon så pratar jag med sjukhuset, besökstiden är ändå slut nu.

LUCAS

Är det där ett ja?

GUNNAR

Ja va fan...varför inte.

LUCAS

Okej tack...du kommer inte ångra dig...vi syns imorgon.

GUNNAR

Vi får väl se.

Lucas lämnar sjukhuset.

15

INT. KONTOR - DAG

Lucas sitter vid sitt skrivbord. Stefan ser Lucas och går fram till honom.

STEFAN

Nå, Hur gick det?

LUCAS

Jo, bra...ska träffa honom imorgon igen. Han verkar vara en skön gubbe.

(FORTSÄTTNING)

STEFAN

Jag bryr mig inte om hur han är...bara du får det gjort...har du några anteckningar?

LUCAS

Nä...han ville inte prata med media...men jag övertygade honom att jag inte var journalist.

STEFAN

Du gör verkligen allt för en story...tänk bara på att det skall gynna tidningen.

LUCAS

Jo jag vet.

Stefan går därifrån, Lucas stirrar på sin datorskärm.

16 INT. SJUKHUSRUM - DAG

Gunnar ligger i sin säng och bläddrar mellan kanalerna på teven som sitter på väggen. Ett bankande ljud hörs.

GUNNAR

Kom in.

Dörren öppnas och Lucas kliver in.

LUCAS

Hej...hur mår det?

GUNNAR

Sådär...lite smärta har jag...och så hittar jag ingen film eller serie att kolla på.

LUCAS

Vad synd...så du gillar film och tv-serier...det gör jag med.

GUNNAR

Jaså...vad gillar du för typ av filmer då?

LUCAS

Mhm...jag är ett ganska stort fan av Quentin Tarantinos filmer.

GUNNAR

Du skojar? Det är jag med fan, älskar hans stil.

(FORTSÄTTNING)

LUCAS

Se där, det trodde jag inte om dig.

GUNNAR

Vadå, bara för att jag är gammal eller?...Jag jobbade faktiskt på biograf innan jag fick den här jävla cancer.

LUCAS

Det var inget illa menat. Jag blev bara lite förvånad...men det är kul att vi har något mer gemensamt då...Så du jobbade på biograf, vad gjorde du?

GUNNAR

Jag skötte projektorn.

LUCAS

Intressant. Svårt?

GUNNAR

Svårare än kanske vissa tror. Är lite av en konst.

Lucas går fram och sätter sig på fåtöljen bredvid sjukhusängen. Han tar upp sin mobiltelefon och slår på "inspelning"

GUNNAR (forts)

Vad gör du?

LUCAS

Ursäkta mig, jag satte bara mobilen på ljudlöst så ingen ska störa oss...så vad vill du prata om? film...familj?

GUNNAR

Jag har ingen familj...de dog i en bilolycka när jag var liten.

LUCAS

Aj då, beklagar. Vilka växte du upp med då?

GUNNAR

På fosterhem först. Sen hos fosterföräldrar.

LUCAS

Okej, trevliga?

GUNNAR

Låt oss säga att mina
fosterföräldrar inte blev så
glada om jag misskötte mig...Vi
kom aldrig bra överens. Därför
drog jag därifrån när jag var
tillräckligt gammal.

Lucas nickar och knäcker med sina fingrar.

GUNNAR (forts)

Vad tror du händer efter döden?

Lucas hoppar till i stolen, och harklar sig.

LUCAS

Ö...jag vet inte..kan vi inte
prata om vad du tycker istället?

GUNNAR

Vadå vet inte, vad är det som
skrämmar dig? Du var allt lite
konstig igår när vi träffades.

LUCAS

Va nej...nej, det var jag
inte...kan du inte berätta lite
mer om ditt liv...jag är ju
intresserad.

GUNNAR

Om du inte vill berätta...varför
skall jag göra det då...lite Quid
Pro Quo så att säga. Du har väl
sett När Lammen Tystnar? Ge och
ta liksom, vad döljer du?

LUCAS

Om du berättar först så lovar jag
att berätta efter, deal?

GUNNAR

Okej deal...Jag tror att man blir
en stjärna på himmelen eller
något, och iakttar världen.

Gunnar viftar med båda händer upp mot taket.

LUCAS

Tror du på Gud?

GUNNAR

Jag tror på någonting...men inte
Gud...

Gunnar sträcker sig efter ett kort som ligger på
nattduksbordet. Han tar upp det och visar det för Lucas.

GUNNAR

Fast det hade ju varit trevligt
att träffa min kära hund när jag
väl är borta...Flippen...han var
min bästa och enda vän.

Lucas ögon spänns upp, han justerar sig i fåtöljen och
hans mun börjar darra.

LUCAS

Söt hund...Jag har inte så mycket
vänner heller...min...min mamma
var min bästa vän.

GUNNAR

Det verkar som att vi är mer lika
än vad jag trodde...Vi kanske kan
besöka begravningsplatsen där
Flippen är begravd...det finns en
liten djurkyrkogård, bakom den
vanliga kyrkogården...vad säger
du? Komma bort från sjukhuset?

LUCAS

Nja vet inte om jag vill
det...min mamma är begravd där
och jag har inte varit där sen
dagen hon dog...jag tror jag inte
klarar av det.

GUNNAR

Jag trodde du ville umgås med
mig...du måste ju ta tag i det
här förstår du väl?

LUCAS

Jag...jag kan inte, snälla släpp
det...

GUNNAR

Okej jag förstår, men för eller
senare kommer vi göra det...

LUCAS

Hur kan du vara så säker?

GUNNAR

Jag är en döende man...skulle du
verkligen tiga då?

De båda skrattar lite lätt.

LUCAS

Kan vi prata mer om ditt liv nu?

GUNNAR

Mitt liv, du har fortfarande inte talat om vad du tror händer efter döden.

LUCAS

Jaså, du kom ihåg det.

GUNNAR

Bara för att jag är gammal och ska dö är jag inte dum i huvudet, pojkvasker.

LUCAS

Haha det har jag inte sagt heller. Men fair enough. Jag är rädd för att dö, att jag skall vara nästa på tur...jag...jag är rädd för det som sker efter döden...eller jag tror att inget sker. Att det bara är en tomhet, att man försvinner och allting bara blir svart...kanske inte det roligaste att höra för dig men du ville ha svar. Kan vi prata om något annat nu snälla?

GUNNAR

Nej nej det är bra...det är skönt med någon ärlig för en gång skull. Personalen på sjukhuset jag har pratat med har varit så...falska...de är inte du, de jag gillar med dig...Du verkar vara en bra lyssnare och ärlig, och du verkar inte ta illa upp med mina humörsvängningar, vilket många folk gör.

Lucas tittar på klockan som hänger på väggen.

LUCAS

Tack så mycket...men nu måste jag tyvärr gå...mitt skift börjar snart.

GUNNAR

Okej, tack för pratstunden, och tänkt på vad jag sa med kyrkogården.

Lucas lämnar sjukhuset.

17 INT. CAFÉ - DAG. MONTAGE

Lucas och Gunnar sitter och pratar och skrattar.

18 INT. BIOGRAF - DAG. MONTAGE

Lucas och Gunnar sitter i varsin biostol och tittar på bioduken.

19 INT. SJUKHUSRUM - DAG. MONTAGE

Lucas och Gunnar spelar kort med varandra och skrattar.

20 INT. KONTOR - DAG. MONTAGE

Lucas sitter och skriver på artikeln.

21 INT. KONTOR - DAG.

Lucas kommer in i rummet och tittar på Gunnar. Gunnar andas tungt, hans ansikte är slitet och ihopsjunket. Gunnar hostar kraftigt och högljutt, och kippar efter luft.

GUNNAR

Inte en av mina bättre dagar idag
som du ser...Om du vill kan vi
träffas när det inte är så här
illa.

Lucas sneglar mot dörren.

LUCAS

Nej...det gör inget...jag kan
sitta med dig...

Lucas går fram och sätter sig på fåtöljen bredvid sängen.

GUNNAR

Skyll dig själv...det kommer inte
bli så mycket prat...men jag
uppskattar gesten...

LUCAS

Inga fara...jag har märkt att det
kanske är bra om du inte pratar
för mycket, man vet aldrig vad
för saker du kan säga.

Det båda skrattar till lite. De tittar på varandra men säger ingenting.

22 INT. LÄGENHET/SOVRUM - NATT

Lucas ligger och sover i sin säng. Månljuset från fönstret lyser upp rummet. Han vrider och vänder på sig och ger ifrån sig små ljud.

23 INT. SJUKHUS - NATT. DRÖMSEKVENNS

En äldre kvinna ligger i en sjukhussäng.

24 EXT. UTANFÖR SJUKHUSET - NATT. DRÖMSEKVENNS

Lucas springer mot ett sjukhus. Men han kommer aldrig fram.

Sjuka zombie-liknande patienter jagar honom och skriker "din tur härnäst".

Lucas ramlar.

25 EXT. BEGRAVNINGSPLATS - NATT. DRÖMSEKVENNS

Lucas faller ner i en kista, locket stängs och det blir kolsvart och helt tyst. Lucas skriker ut "mamma"

26 INT. LÄGENHET/SOVRUM - NATT

Ett bankande ljud hörs och Lucas vaknar till. Han reser sig upp och går och öppnar dörren.

GUNNAR

Hej.

LUCAS

Hej...Gunnar vad gör du här? Får du ens lämna sjukhuset så här sent?

GUNNAR

Både ja och nej.

LUCAS

Okej...vad gör du här?

GUNNAR

Jo jag tänkte att det är dags att gå till kyrkogården och hälsa på våra kära...vad säger du?

LUCAS

Nja...jag klarar inte av det.

(FORTSÄTTNING)

GUNNAR

Varför vågar du inte besöka din döda mamma?

LUCAS

Jag vill inte prata om det, okej?

GUNNAR

Lucas, om du står och väntar på en hiss...och när väl hissen kommer öppnas två dörrar...två hissar...vilken väljer du och varför? Vad leder den ena men inte den andra...vilken är det bästa alternativet...hur resonerar vi? Det är samma sak med livet...vi ställs inför val, olika hissar, några går vi in och några inte...ibland vet vi varför och ibland inte...Men poängen är att vi måste göra våra egna val, inte påverkas av andra hissar, eller människor i världen, förstår du vad jag menar?

LUCAS

Jag tror det... men det är ju mitt i natten...vet inte om jag kan.

GUNNAR

Klart du kan...annars kommer jag stå utanför och skrika och banka...det tror jag inte dina grannar kommer uppskatta...eller polisen.

LUCAS

Mhm...okej...vänta så följer jag med...gör inget galet bara.

Lucas hämtar sin jacka och stänger dörren.

27

EXT. BEGRAVNINGSPLATS - NATT

Lucas och Gunnar går bland gravstenarna på kyrkogården. På kyrkogården finns det flera lyktstolpar som lyser upp gravstenarna.

Lucas stannar upp när han ser sin mammas grav. Han börjar gå därifrån.

LUCAS

Jag kan inte...

(FORTSÄTTNING)

GUNNAR

Jo men kom igen nu...varför kan du inte? Vad hände egentligen, du kan berätta för mig...kom igen jag är ju för fan döende.

LUCAS

Ja, varför pratar vi inte om det? Du ignorerar ju att du ska dö genom mig.

GUNNAR

Det där är inte sant.

LUCAS

(Sarkastiskt)

Visst...Varför vill du veta då?

GUNNAR

För jag tror det kommer hjälpa dig.

LUCAS

Jag har inte besökt henne...för att...för att...

GUNNAR

För att vadå?

LUCAS

För att jag var inte där när hon dog okej, jag jobbade...jag lovade att hälsa på henne, men när jag kom dit var det försent. Jag hann inte säga adjö.

GUNNAR

Men nu har du ju chansen Lucas...säg det du vill säga till henne.. Du har ju hela livet framför dig. Gör inte samma misstag jag gjorde.

Lucas tittar på Gunnar och går sen sakta fram till graven. Han böjer sig ner och lägger handen på gravstenen.

LUCAS

Hej mamma...jag är ledsen att jag inte hann säga adjö till dig...Det var mitt fel...jag saknar dig så mycket.

28 INT. SJUKHUSRUM - DAG

Lucas kommer in till Gunnars rum. Gunnar ligger i sin säng.

LUCAS

Hej, hur mår du? Jag tänkte att vi kanske kunde ha filmmaraton idag. Samt prata om mer om din uppväxt?

GUNNAR

Lucas...vi måste prata.

LUCAS

Jag tog med massa filmer vi kan se...jag vill också tacka för att du tog mig till begravningsplatsen...det var ett bra första steg att förlåta mig själv.

Lucas fortsätter prata och går fram och tillbaka i rummet.

GUNNAR

(Höjer rösten)

LUCAS!

Lucas stannar upp och tittar på Gunnar.

LUCAS

Har du ont? Ska jag hämta en läkare?

GUNNAR

Nej nej...Lucas snälla sätt dig ner...jag har en sak jag måste fråga dig.

LUCAS

Okej.

Lucas sätter sig ner på en stol som står bredvid sjukhussängen.

GUNNAR

Jag skulle säga att vi har blivit ganska bra vänner över de senaste dagarna...håller du med?

LUCAS

Jo självklart håller jag med...är det något som är fel?

GUNNAR

Jag...jag skulle vilja be om en tjänst.

(FORTSÄTTNING)

LUCAS

Visst...är det någonting du
behöver...jag kan springa och
köpa det nu direkt?

GUNNAR

När jag dör...vill jag bli
kremerad...tror du att du kan ta
hand om mina kvarlevor?...spridda
ut dem över havet...jag och min
hund brukade alltid promenera
där, Jag känner att jag kan lita
på dig.

LUCAS

Tack Gunnar, men jag vet inte om
jag är så bekväm med det...

GUNNAR

Varför inte? Jag har ju ingen
annan.

Lucas telefon ringer. Han tittar ner på telefonen och det
blir helt tyst.

LUCAS

Jag...ä...jag måste ta det
här...vi får diskutera detta mer
snart.

Lucas ursäktar sig och går in på toaletten och stänger
dörren.

29 INT. SJUKHUSRUMMETS TOALETT - DAG

Lucas tar upp sin telefon och råkar komma åt en knapp som
sitter på väggen. Ovanför knappen står texten:
"Högtalarknapp för kommunikation mellan patienter och
sjukhuspersonal"

LUCAS

(svarar i telefonen)
Ja hej...Va? imorgon...jag
behöver mer tid till
artikeln...de är några till saker
jag måste fråga
honom...men...men...Okej nej nej
lugn... Stefan, jag fixar det
okej...jag har läget under
kontroll, jag lovar...okej syns
sen, hej.

Lucas lägger på, och stoppar ner telefonen i sin ficka.

30 INT. SJUKHUSRUM - DAG

Toalettdörren öppnas och Lucas kommer ut. Gunnar står utanför och tittar på Lucas.

GUNNAR

Så du är en journalist trots allt.

LUCAS

Gunnar...jag kan förklara...

GUNNAR

Vadå förklara? Jag hörde allting genom högtalaren. Du har ju ljugit för mig hela tiden...utnyttjat mig för en jävla artikel...hur kunde du? Är någonting du sagt sant ens? Jag litade på dig.

LUCAS

Gunnar, mitt jobb hänger på den här artikeln...Först tänkte jag bara på den men sen kom vi så bra överens och blev vänner...Jag ljög om vissa grejer som mitt yrke men aldrig om min mamma och och synen på döden.

GUNNAR

Och? Du ljög och utnyttjade mig. Jag delade med mig av mitt liv, personliga tankar. Skriver du den där artikeln har du ingen själ kvar...och är inte min vän längre.

LUCAS

Du vet inte hur mycket jag har kämpat för det här...och hur svårt det har varit att prata om min mammas död...

GUNNAR

Du lever ju för fan i det förflutna...du kan ju inte ens inse att det inte var ditt fel att du inte hann säga adjö.

LUCAS

Det...det var mitt fel.

GUNNAR

Hör på dig...din mamma skulle skämmas över dig om hon levde.

(FORTSÄTTNING)

LUCAS

Jag kommer i alla fall inte dö
ensam...det skall jag se till.

Det blir tyst en stund och de kollar på varandra. Gunnar
börjar skrika. Gunnar går sakta mot Lucas och börjar vifta
med sina händer.

GUNNAR

UT, UT HÄRIFRÅN MED DIG.

LUCAS

Med nöje.

Lucas öppnar dörren och slänger igen den hårt.

31 INT. KONTOR - NATT

Lucas skriver ut artikeln på en skrivare vid hans
skrivbord. Stefan kommer gående. Han går fram till Lucas.

GUNNAR

Hur går det?...Jag hoppas
artikeln blir bra och klar i tid.

LUCAS

Jo...den är klar...

STEFAN

Nämen vad bra. Då kan jag läsa
den nu på en gång...följ med in
på mitt kontor.

LUCAS

Okej.

Stefan tar den utskrivna artikeln och går in tillsammans
med Lucas in till hans kontor.

32 INT. STEFANS KONTOR - DAG

Stefan sitter vid sitt skrivbord och läser artikeln. På
andra sidan sitter lucas på en stol tyst. Lucas tittar
omkring sig, och biter på sina naglar.

STEFAN

Jadu...Lucas...jag vet inte vad
jag skall säga.

LUCAS

Ursäkta?

STEFAN

Det här är riktigt bra, du
lyckades...

LUCAS

Tack.

STEFAN

Riktigt bra...den har ju
allt...läsarna kommer att älska
det här...Den här artikeln kommer
sätta dig på kartan...

LUCAS

Stefan, det räcker...

STEFAN

Men det är ju sant.

Stefan börjar citera meningar från artikeln högt. Lucas lyssnar och tittar tyst ner i marken. Efter ett tag hörs bara ett mumlade dovt ljud från Stefan. Efter en stund tittar Lucas upp mot stefan, ljudet blir vanligt igen.

LUCAS

Sluta.

STEFAN

Ursäkta? Vad hörde jag?

LUCAS

Det var ett misstag att skriva
den här artikeln, Gunnar
förtjänar inte det här.

STEFAN

Vem bryr sig om Gunnar...du har
ju bevisat för mig vad du kan som
journalist...var nöjd istället.

LUCAS

Nöjd? Jag lurade en döende
man...för vadå? En artikeln...jag
svek min vän.

STEFAN

Din vän? Du känner ju honom
knappt.

LUCAS

Det gör jag visst det, mer än du
någonsin kommer förstå din
känslolösa jävel...

STEFAN

Vad hörde jag? Ta tillbaka det
där...annars får du sparken.

LUCAS

Skulle inte tro det chefen...jag
slutar...Du är ta mig fan den

(MER)

(FORTSÄTTNING)

LUCAS (forts)
falskaste människan som finns,
mycket värre än mig...jag ska
sätta mitt namn på kartan på egen
hand, på rätt sätt, du ska allt
få se.

Lucas tar tag i artikeln och river sönder den. Sen går han ut från kontoret.

33 INT - SJUKHUS - NATT

Lucas kommer inspringande till sjukhuset. Han springer fram till Gunnars dörr och knackar på.

LUCAS
GUNNAR, ÖPPNA, FÖRLÅT!

Dörren öppnas och en annan patient står där.

PATIENT
Gunnar har flyttas till en annan
avdelning.

LUCAS
Vilket rum?

PATIENT
37B tror jag.

Lucas springer till avdelningen och rummet. När Lucas kommer fram ser han att det är samma rum som mamman behandlades och dog i. Han stannar till, börjar andas tungt, svettas och stirrar på dörren en lång stund.

34 INT. SJUKHUSRUM - DAG. FLASHBACK

Ett rum och en dörr, ovanför dörren står det 37B på en skylt.

Inne i rummet ligger en äldre kvinna. Bredvid henne sitter Lucas och pratar med henne, och håller hennes hand.

35 INT. SJUKHUS/SJUKHUSRUM - NATT

Lucas börjar långsamt gå därifrån, med tårar i ögonen. Han fortsätter att gå tills han kommer fram till två hissar i en hall, Lucas trycker på hissknappen.

Båda hissarna öppnas samtidigt, Lucas står stilla och tittar på dem en lång stund, det är tyst.

Lucas vänder sig om, springer tillbaka och öppnar dörren till rummet.

(FORTSÄTTNING)

I rummet ligger Gunnar ihopkopplad till en massa sjukhusutrustning.

LUCAS

Gunnar...förlåt, snälla förlåt mig...jag tänker inte skriva artikeln...jag ville inte missa att ta förvärl som jag gjorde med min mamma. Vår vänskap betyder mer.

GUNNAR

Du anar inte vad detta betyder för mig. Jag var så rädd att jag skulle dö utan att vi blev sams igen...jag menade inte det jag sa om din mamma...jag var bara så frustrerad på artikeln.

LUCAS

Jo jag förstår det...de var fel av mig men jag är här nu...jag är hos dig till slutet.

GUNNAR

De känns betryggande...jag kommer i alla fall inte dö som de brukar göra i Tarantinos filmer...

De båda börjar skratta.

LUCAS

Haha nå den risken är nog mycket liten.

GUNNAR

Jag uppskattar att du är här...men jag är väldigt trött.

LUCAS

Sov du då...jag kommer vara här när du vaknar.

Lucas sätter sig på fåtöljen bredvid Gunnars sjukhussäng och håller i Gunnars hand.

Efter en stund somnar Gunnar. Ett litet tag senare stängs Lucas ögon. Det blir svart.

Lucas ögon öppnas och han hör en massa pipande ljud från sjukhusutrustningen. Han ser ett rakt streck på en skärm, Gunnar har ingen puls. Han håller fortfarande Gunnar i handen. Lucas reser sig upp och skriker.

LUCAS (forts)

Hjälp, snälla någon hjälp.

En läkare och en sjuksköterska kommer inrusande genom dörren. Sjuksköterskan tar tag i Lucas och börjar leda honom ur rummet.

36 INT. SJUKHUS - DAG

Lucas sitter på en stol i hallen utanför rummet. En läkare öppnar dörren och går ut. Lucas ställer sig upp.

LÄKAREN

Tyvärr fanns det inget vi kunde göra...han var redan död när vi kom...men han somnade in fridfullt.

LUCAS

Okej...tack...tack så mycket...är det okej om jag får se honom en sista gång?

LÄKAREN

Ja, det är okej.

Lucas börjar gråta, men ler ändå lite. Han går in i rummet.

TEXT: EN VECKA SENARE

37 INT. LÄGENHET/SOVRUM - NATT

Lucas sitter i sin säng. Han tittar på den bruna kartongen i hörnet. Han går fram till den och tar upp ett inramat foto på en kvinna som ler, det är Lucas mamma Felicia. Han dammar av fotot och ställer det på nattduksbordet. Sen tar han sina bilnycklar och går ut från rummet.

38 EXT. VID HAVET - NATT

Lucas står vid en strand vid havet. Ljudet från vågarna hörs, det är stjärnklart på himmelen. Lucas håller i en urna. Han tittar ut över havet. Lucas öppnar urnan och börjar hålla ut askan som blåser iväg ut i havet. Han tittar upp mot himlen.

En stjärna på himlen blinkar till snabbt, Lucas ler.